candelabꝝ ſanctum Fuit autem famoſa
ex omnibꝫ cauſis ex quibꝫ aliquis famo
ſus efficit̄. Efficit̄ autem aliquis famo-
ſus multiplici rōne. Primo ꝓpter ſapien
ciam que apparuit in reſponſis. Luce. xxi.
Ego dabo vobis os ⁊ ſapientiā ⁊c. Se-
cundo ꝓpter potentiā que apparuit in mi-
raculis math. x. Dedit eis poteſtatē ſpi-
rituū immūdoꝝ ⁊ vt curarent oēm lang
uorem ⁊ infirmitatem. Tercio ꝓpter ſanc
titatem que apparuit in exemplis. Dedit
em̄ exemplū pietatis ad gentes. largita
tis ad paupes. caritatiſ ad oēs. Judith
viij. Hec erat omnibꝫ famoſiſſima. qꝛ ti
mebat deum valde. Quarto ꝓpter pulcri
tudinē. que apparuit in decore puritatis
mētis ſcꝫ ⁊ corpis Heſter. vi. Erat heſter
famoſa valde ⁊ incredibili pulcritudine
oīm oculis āmirabilis videbat̄. Quīto
ꝓpter fortitudinē que apparuit in tormen
tis Prouer. vlt. Mulierem fortem quis
inueniet. Tercio fuit ſpecioſa cum dr̄.
ſpecies faciei. Scđm aūt Aug. d̄ trinita.
facies eſt pulcra qn̄ eſt dimenſa pariliter
affecta hilariter ⁊ colorata luculenter. Fa
cies igit̄ anime tūc ē pulcra qn̄ ē dimēſa
pariliter quam dimenſionē parilē faciūt
fides ſpes caritas ⁊ bona opatō. que ſm̄
Greg. ſunt equalia. qꝛ q̄ꝫtuꝫ quis credit
tantū ſperat ⁊c. Beata igit̄ lucia habuit
ſpem. qꝛ d̄ auxilio beate agathe ↄfidit. ha
buit fidem. qꝛ matrem ſanauit. habuit ca
ritatē. qꝛ ꝓpter chriſti caritatem morti ſe
tradidit. Habuit bonam opationem. qꝛ
bona ſua paupibꝫ dedit. Scđo fuit affec
ta hilariter. ij. Coꝝ. ix. Hilarem datorē
diligit deus Gaudebat em̄ deus ſeruata
virginitate. vnde dr̄ de theſauro virgini-
tatis math. xiij. Pre gaudio illius vadit
⁊c. De ↄſcientie puritate. ij. Coꝝ. j. Glo
ria noſtra hec eſt teſtimoniū ↄſcientie nr̄e
De penaꝝ acerbitate Roꝯ. v. Spe gau
dentes. in tribulatōe patientes. De glo-
rie ſecuritate Ibidem. Gloriamur in ſpe
glorie filioꝝ dei. Fuit etiam colorata lu-
culenter. Habuit eīm candorem puritatis
ruborem caritatis. ⁊ mille alios colores
multiplicis virtutis. Canti. j. Dilectus
meus candidus ⁊ rubicūdus. Quar
to fuit virtuoſa. qđ notat̄ cum dr̄. Sup
etatem ſtabilem. Etas ſtabilis nō eſt in-
uenta qꝛ tendit ad pfectōnem. nec ſeniū.
qꝛ deficit manifeſte. ſed eſt etas virilis qꝛ
tunc natura ſtat Beata ergo lucia lꝫ hūit
etatem iuuenilem in corpe. habuit tamē
ſtabilitatem virilē in mente. qꝛ vinci nō
potuit nec matriſ monitis. math. x. Qui
amat patrem ⁊ matrē plus q̄ꝫ me ⁊c. nec
ſponſi blādicijs. Heſter. j. Paruipendēt
vxores impia maritoꝝ. nec irrogatis ob
probrijs. qn̄ iudex dixit. patrimoniū tuū
cum corruptoribus expendiſti. nec illatis
minis. qn̄ dixit. Ego faciam te duci ad lu
panar. nec adhibitis ſupplicijs. nec appo
ſitis violentijs. ideo colūna immobilis ē
vocata.

De ſancto Thoma. Sermo. j.

Ut ſapiens ar
chitectꝰ fundamentū poſui
j. Coꝝ. iij. Perfecta domꝰ ē
qn̄ eſt firma ⁊ pulcra. Talem domū tho-
mas miſſus ad regem in die fabricauit. ſ.
firmam. qđ notat̄ cum dr̄. Fundamētū
poſui. Scđo pulcram cum dr̄. vt ſapiēs
architectus. Sapientis enim eſt pulcra
opa facere. Et qꝛ incipit a ſe. ideo domū
anime ſue talem fecit. Primo firmam qꝛ
ſupra firmā petram ipſam fundauit Ma
thei. vi. Qui edificauit domū ſuā ſupra
petrā ⁊ deſcendit pluuia ⁊c. Thomas em̄
paſſus eſt temptatōnem a diabolo ſugge
rente. ⁊ hoc tpe dominice paſſiōis quādo
ipſe ⁊ ceteri corruerūt. tunc habuit ventū
qui ab aere venit. Paſſus eſt dubitatiōē
a deo pmittente. ⁊ tunc habuit pluuiam
que de celo deſcendit. Paſſus eſt afflicti
onem a tyrāno ſeuiēte ⁊ tunc hūit flumē

quod per terrā vadit. ſed quia fundatus
eſt ſupra firmam petram corruere non po/
terat. nec a vento dyabolico temptatōis
quia poſtmodum reſurrexit. nec a pluuia
diuine auerſionis. quia ꝓrius in fide cō
firmatus fuit. nec a flumine tyrannice ꝑ/
ſecutionis. quia omnia ꝯſtanter ſuſtinuit
tormenta. ¶ Secundo fecit domum aīme
ſue pulchram. Eſt autem domus pulcra
ſm̄ aug⁹. d̄ tri. q̄n eſt paribꝫ membris ꝯ/
poſita ampla ꝛ lucida. Membra aīe ſunt
virtutes anime quas beatus thomas apo
ſtolus in domo ſpūali ponendas docuit.
Nam cum. xij. gradus virtutū ope predi
caret. inter cetera monuit vt penitentiam
agerent. quod ſpectat ad iuſticiā vt dei vo
luntatem inquirerent. qd̄ ſpectat ad pru/
dentiam. vt gule vicium temparent. qd̄
ſpectat ad temperantiam. vt in bonis ope
ribꝫ pſeuerarent qd̄ ſpectat ad fortitudi/
nem. Iſtas aūt virtutes quas docuit in
domo ſua ſimiliter poſuit. ꝛ ideo ornauit
eam ꝛ pulchram fecit. prudentia enim ip
ſam ornauit ab anteriori vt caueret de fu
turis. iuſticia a poſteriori vt ſatiſfaceret d̄
preteritis. temperantia a dextris ne eleua
retur in ꝓſperis. ꝛ fortitudo a ſiniſtris ne
ſuccumberet in aduerſis ¶ Secundo do/
mus anime ſue fuit pulchra quia fuit am
pla. Oportuit enim ꝙ valde ampla eſſet
triplici de cauſa. Primo quia habebat re
cipe infinitum. iij. Regū. viij. Si enim
celum ꝛ celi celoꝝ te capere nō poſſunt. q̄
to magis domus hec quā edificaui ¶ Se
cundo quia habebat recipe caritatis pre/
ceptum qd̄ eſt valde latum. Pſal. Latū
mandatū tuum nimis. Ephe. iij. In cari
tate radicati ꝛ fundati vt poſſitis ꝯprehē
dere cum omnibꝫ ſanctis que ſit longitu
do ꝛc̄. ¶ Tercio quia habebat recipere ſtatū
omnium ꝛ merita ſinguloꝝ. ſcꝫ afflictos
ad ꝯpatiendum. ij. Corinth. xj. Quis in
firmatur ꝛ ego non infirmor ꝛc̄. Conſola
tos ad ꝯgaudendum. Philippen̄. j. Te
ſtis eſt mihi deus quomodo ꝯcupiā vos
omnes in viſceribꝫ ihesu chriſti. Ro. xij.
Gaudere cum gaudentibꝫ. flere cum flen
tibꝫ. Merita ſingulorum ad participan/
dum. Pſal. Participem me fac deus oī
um timentium te ꝛc̄. ¶ Tercio domus aīe
ſue fuit lucida. habuit enim lucem diuine
gratie. ſapientie ꝛ ꝯuerſationis honeſte.
Ideo ſpūſſanctus apparuit ſibi ꝛ apoſto
lis in ſpecie ignis ꝛ lingue. ad innuendū
ꝙ dabat eis ignem inflammantē per gra
tiam. lucem radiantem per conuerſatōem
honeſtam. ꝛ linguam diſertam fatentem
per ſapientiam.

¶ De eodem Sermo. ij.

Dedit abiſſus vocem ſuam. alti/
tudo manus ſuas leuauit. Ab/
bacuc. iij. In hijs verbis notan/
tur duo. Primū eſt dubietas diſcipuli.
cum dicitur. Dedit abiſſus vocem ſuam
Secundum eſt pietas magiſtri cū ſubdi
tur. altitudo manus ſuas leuauit ¶ Cir/
ca primum notandū ꝙ thomas qui inter
pretatꝰ abiſſus quatuor voces dedit. Pri
ma fuit vox fiducie ꝛ familiaritatis cum
dixit Iohan. xiiij. Domine neſcim⁹ quo
vadis. ꝛ quomodo poſſumus viam ſcire
Hoc enim ſm̄ criſoſto. ex multa dilectōe
dixit. quia ipſum ſequi ſemper cupiebat.
Dicit autem aug⁹. in li. de ſermone domi
ni in monte. ꝙ ad ambulandū tria requi
runtꝰ. Primum eſt vt homo ſanos pedes
habeat. Secundū vt viam inuenire ſciat
Tercium vt locum aptum inueniat. Be
atus aūt thomas poſt chriſtum ire deſide
rans tm̄ duo ſcire petit. ſ. viam ꝛ terminū
vie cū dicit. Dn̄e neſcimus quo vadis ꝛ
quō poſſumus viam ſcire. Pedes aūt ſa
nos habere non petebat. q2 hos ſe habere
credebat. ſed in hoc deceptus erat. ſicut ꝛ
petrus deceptus fuit qui pedes ſanos ha
bere ſe credidit cū ait Iohan. xiij. Quare
nō poſſum te ſequi mō. Si igiꝰ poſt xp̄m
ire cupimus oꝫ vt pedes ſanos hēamus

⁊ intellectum ꝑ fidem. ⁊ affectum ꝑ cari
tatem Hebre.xij. Greſſus rectos facite
pedibꝰ veſtris ⁊c. Oportet ergo vt viam
ſciamus vel inueniamus que ſunt bona
opa ⁊ dei mandata. Pſal. Uiam mãda
toꝝ tuoꝝ cucurri ⁊c. Janua autem ſꝑ eſt
apta que ſunt chriſti vulnera. Pſal. Ja/
nuas celi aperuit. Scđa eſt vox ꝯſtantie ⁊
ꝓbitatis cuꝫ dixit Jo.xi. Eamus ⁊ nos
⁊ moriamur cum illo. nõ dixit Fugiam⁹
cum eo. qꝛ xp̄s mortem non fugiebat. nec
expectemus cum eo. qꝛ xp̄s mortem non
expectabat. ſed dixit. Eamus cum eo. qꝛ
ſponte chriſtus ad mortem ibat Jſay.liij.
Oblatus eſt. qꝛ ipſe voluit. nec dixit Ea
tis vos. ſed eamus nos. qꝛ ſibi voluit eē
ſocius in aduerſis qui fuerat in ꝓſperis
Legiť ď ceſare ꝙ nunꝙ̃ dixit militibus
Jte illuc ſed venite. Dicebat enim ꝙ la
bor cum duce partitus minor videť eſſe
militibus Nec dixit. moriamur añ illum
qꝛ hoc nullus fuiſſet vtilitatis. cũ ianua
non eſſet apta. nec poſt euꝫ qꝛ viuere poſt
eum non reputat vitam ſed morteꝫ. ſed
dixit moriamur cum eo. Sciebat eniꝫ ꝙ
beatus eẽt ille qui cum eo moreretť ſicut
patet in latrone. ¶ Tercia fuit vox incredu/
litatis cum dixit. Niſi videro in manibꝰ
eius fixuram clauoꝝ ⁊c. qꝛ enim ab alio/
rum ꝯgregatione receſſit. ideo increduli/
tatem incurrit ⁊ chriſtum videre nõ me/
ruit. Quatuor enim mala incurrit qui a
ꝯgregatõne recedit. Primũ eſt qꝛ a ſpũ/
ſancto non viuificať. anima enim non vi
uificat membra ſepata ſed cõiuncta. Se
cundum eſt qꝛ a diabolo citius ſupatur.
nam ſcđm Grego. columba ab agmine
ſepata ab accipitre rapitur. ouis a grege
diuiſa cito a lupo deuorať. Diabolus eĩ
ſempꝫ deſiderat ſingulare certamẽ. quod
ſignificatum eſt. j. Regum.xvij. in golia
Tercium eſt ꝙ a gratia dei vento temp/
tationis extinguiť. Una enim candela ci
to a vento extinguiť. nõ ſic multe ꝯiũcte.

Quartum eſt qꝛ citius aduerſitatibꝰ fran
gitur. vna enim virga cito frangiť nõ ſic
multe ſiľ ligate. ¶ Quarta fuit vox multe
fidelitatis. cum dixit Dñs meus ⁊ deus
meus. Thomas enim cõcepit magnum
timorem. honorem ⁊ amorem. Timorem
ex quo videbat viuũ quem credebat mor
tuum. ideo verbum timoris ponit dicẽs.
dominus. Honorem ex eo ꝙ ipſum vi/
debat ſcire abſentia ⁊ preſentia occulta vt
manifeſta tanꝙ̃ deum. ideo verbum hono
rationis ⁊ adorationis ponit dicens Et
deus. Amorem ex eo ꝙ videbat ipſum
ꝓpter ſe ſolum reuocandum veniſſe. ideo
verbum amoris ponit dicens. meus. ¶
Secundo poniť pietas magiſtri cum dr
Altitudo leuauit manus ſuas. nam leua
uit deus quadruplicẽ manũ ad quadru/
plicem thome apoſtoli voceꝫ. Primo ad
familiaritatis leuauit manũ ſue ſapien/
tie. cum ꝓfundum miſterium expoſuit di
cens. Ego ſum via veritas ⁊ vita. Jpſe
enim eſt via ꝑ quam imus. veritas qua
ducente imus. ⁊ vita ad quam viuimus
¶ Secundo ad vocem ꝯſtantie probitatis
leuauit manũ potentie. qꝛ lazarum reſuſ/
citauit. Magna potentia reſuſcitare mor
tuum. maior quatriduanũ. maxima feti/
dum Eſt autem mortuus qui mortaliter
peccat. quatriduanus qui ſepe iterat. feti
dus qui ꝑſeuerat. ¶ Tercio ad vocẽ incre/
dulitatis leuauit manũ miſericordie. cuꝫ
dixit Jnfer digitum tuũ huc ⁊c. Magna
miſericordia qꝛ certificauit eũ ꝑ auditũ.
quando ei locutus fuit ꝑ viſum ⁊ tactũ.
j. Johã.j. Quod audiuimus ⁊ qđ vidi/
mus ⁊c. ¶ Quarto ad vocem fidelitatis le
uauit manũ finalis ſententie. cum dixit.
Quia vidiſti me credidiſti ⁊c. Ubi notan
dum ꝙ non quelibet fides facit homineꝫ
beatum. ſed fides recta quam nõ habent
heretici. j. Thimo.j. Diſcedent quidam
a fide ⁊c. ꝑfecta. quam non habent mali
xp̄iani. Jac.ij. Fides ſine opibꝰ mortua ē

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Ueritate inuixa quam non habent curio-
ſi .j. Cor. j. Judei ſigna petunt. Fortis ⁊
firma quã non habent inſtabiles ⁊ inqui
eti Luce. viij. Ad tpus credunt. ⁊ in tpe
temptationis recedunt.

¶ De eodem Sermo. iij.

EGo ſum via veritas ⁊ vita. Jo.
xiiij. Iſtam riſionem dedit xp̄s
ad interrogatõem thome qñ di-
xit ei. Dñe neſcimus quo vadis ⁊c̃. Hõc
autem hoc ſibi ꝯuenire ex eo qꝛ iuit ad cri
ſtum per viam fidei. veritatem operis. et
vitam caritatis. Fides aũt dicit̃ via. iux ¶
ta illud Iſai. xxx. Hec eſt via ambulate ĩ
ea. neqꝫ ad dextrã neqꝫ ad ſiniſtrã declina
bitis. Eius aũt fides fuit in triplici ſtatu
Primo in ſtatu dubitationis cum dixit.
Niſi videro ⁊c̃. Et inde vocat̃ didimus.
ꝓpter dubium cor in fide // Secundo fuit
in ſtatu ꝯfirmationis cũ dixit Dominus
meus ⁊ deus meus. ⁊ inde dicit̃ thomas
.i. abiſſus. qꝛ tunc ſm̃ bedam altitudinē
diuine virtutis fide certa penetrauit // Ter
cio fuit in ſtatu ꝯſummatiõis. in quo mo
do eſt. ⁊ inde dicitur thomas quaſi totus
means in dei ſcꝫ amore ⁊ ꝯtemplatione.
In primo ergo ſtatu fuit in fide dubius
In ſecundo in fide firmus In tercio eoꝝ
qui temptant̃ adiutor potentiſſimus Po
teſt enim modo nos iuuare. qꝛ in dei potē
tias introductus ſcit. qꝛ temptatõem fu-
it expertus. Ecci. xxxiiij. Qui nõ eſt temp-
tatus quid ſcit ille. Debet qꝛ eſt a deo mi
ſericordiã ꝯſecutus ne ſibi dicat̃ Math.
xviij. Nonne te oportuit miſereri ꝯſerui
tui ſicut ⁊ ego tui miſertus ſum ¶ Secun
do iuit ad deum ꝑ veritatem bonoꝝ opeꝝ
Et iſta ſunt tria. Prima ſunt opa pieta-
tis ⁊ mĩe. de quibꝫ dicitur Galathas. vj
Dum tempus habemus operemur bonũ
ad omnes. Iſta opa thomas habuit qui
totum theſauꝝ regis indie pauperibꝫ ero
gauit ex dei ꝓuidentia. Et iſta opa hoĩem
ſanctũ faciunt ⁊ oſtendunt. Alia ſunt ope
ra virtutis ⁊ gratie. ſicut fides. ſpes ⁊ cete
re virtutes. Johan. vj. Hoc eſt opus dei
vt credatis in eum quem miſit ille. Iſta
thomas habuit qui duodecim gradus vir
tutum diſtinxit. ⁊ iſta hominem ſanctum
faciunt ſed non oñdunt. Quia ſicut dici
tur Job. xij. deridet̃ iuſti ſimplicitas ⁊c̃.
Alia ſunt opera admirationis ⁊ glorie. ſi
cut ſunt miracula. Iſta thomas habuit.
qꝛ multa miracula fecit. ⁊ iſta ſm̃ grego.
hominem ſanctũ non faciunt ſed oñdunt
¶ Tercio ad deum iuit per viam caritatis.
Sicut enim dicitur. j. Cor. xiij. Caritas
eſt vita omnium verboꝝ. vnde dicit̃. Si
linguis hominũ loquar ⁊c̃. omniũ ſcienti
arum vnde ſequitur. ⁊ ſi habuero ꝓphetiã
Omniũ virtutum. vnde ſequit̃. Et ſi ha
buero oẽm fidem. Omniũ opeꝝ. vnde ſe
quitur. Et ſi diſtribuero in cibos paupeꝝ
⁊c̃. Omniũ paſſionũ. vnde ſequitur. Et
ſi tradidero corpus meũ ita vt ardeã ⁊c̃.
Iſtam vitam caritatis thomas habuit.
qd̃ patet per tria ſigna. Primũ eſt. quia
ꝓ xp̄o mori deſiderauit cum dixit Johã.
xj. ca. Eamus ⁊ nos ⁊ moriamur cum eo.
Scintille enim exterioris feruoris indi-
cabant ignem interioris amoris // Secun
dum eſt qꝛ multa tormenta ꝓ ip̄o ſuſtinu
it. Canti. viij. Aque multe nõ potuerunt
extinguere caritatē. Auꝝ enim caritatis
manifeſtat̃ in igne tribulationis // Terciũ
eſt ex eo ꝙ oculos carneos erectos ad ce
lum habuit. vbi eſt enĩ amor cordis ibi ē
⁊ oculus corporis. Math. vj. Ubi eſt the-
ſaurus tuus ibi eſt ⁊ cor tuũ. Habebat eĩ
in celo triplicem theſauꝝ. ſ. deũ. Numeri
xx. Aperi eis theſauꝝ tuũ fontem aque vi
ue. Merita ſanctoꝝ opeꝝ Math. vj. The
ſaurizate vobis theſauros in celo. Et cele
ſte premiũ. Math. xiij. Simile eſt regnũ
celoꝝ theſauro abſcondito in agro. The-
ſaurus enim glorie mõ abſcõditus eſt in
agro manſionis eterne.

¶ De eodem. Sermo. iiij.

De Sancto Thoma

QUi manet in me ⁊ ego in eo. hic
fert fructum multum. Johã. xv
Sanctus thomas mãſit in xp̃o
ꝑ veram fidẽ. xp̃s manſit in eo ꝑ ꝯtinuã
ꝓtectõnem. ⁊ ideo thomas multũ fructũ
attulit ꝑ predicatõnem. ¶ Circa primũ
notandum ꝙ thomas manſit in xp̃o tri-
pliciter. Primo ꝑ fidem integram. ꝙ aũt
fidem integram habuit. non tm̃ pꝫ ex ſua
cõfeſſione qua dixit. Dñs meus ⁊ deus
meus. ſed etiam ex quatuor ſcilꝫ ex eo ꝙ
xp̃us eius fidem approbauit cum dixit.
Quia vidiſti me credidiſti ⁊c. aliud qui-
dem vidit. ⁊ aliud credidit. hoĩem vidit.
⁊ deum ꝯfeſſus eſt. Scḋo patet ex eo ꝙ
ſcḋm Criſoſ. magos baptiſauit. Ex quo
patet quantã in fide excellentiã habuit.
qui primicias fidei gentiũ baptiſare me-
ruit. Tercio patet ex eo ꝙ in ciuitate ſua
ediſſa vbi corpus ſuum quieſcit nullum
hereticum vel infidelem viuere ꝑmittit.
Ex quo patet quantus ſit defenſor fidei
qui nullum iuxta ſe infidelem viuere ꝑ-
mittit. Quarto patet ex eo q: qui nõ põt
errare ſuã fidẽ imitari petit. ſicut in orõne
ꝯtinentiũ. ¶ Scḋo manſit in chriſto per
obedientiam perfectam. Obediuit enim
ſibi totaliter. velociter ⁊ ꝑſeuerãter. To-
taliter quidem. q: de ſe nihil ſibi retinuit
licꝫ ei prius dixerit. Dñe quo vis mitte
me preterq̃ ad indoſ. tamen hoc correxit
poſtea dicens. Deus meus es tu. ⁊ ego
ſeruus tuus fiat voluntas tua. In hoc eſt
imitatus eſt magiſtꝝ ſuũ qui ait Mathei.
xxvi. Pater ſi poſſibile eſt tranſeat a me
calix iſte ⁊c. Obediuit velociter q: mox ĩ
indiã ꝓfectus eſt. Bern. Verus obediẽs
mandatũ nõ ꝓcraſtinat. ſed parat aures
auditui. pedes itineri manus opi ⁊ ſe to-
tum intra ſe colligit. vt mandatuꝫ ꝑagat
imꝑantis. Obediuit ꝑſeuerãter. q: vſq̃
ad mortẽ. exẽplo xp̄i. ḋ quo ḋr ad Phil.
ij. Factus eſt obediens vſq̃ ad mortem.
¶ Tercio mãſit in xp̃o ꝑ caritatẽ ſincerã
ꝙ enim hanc caritatem habuit patet per
tria ſigna. Primum eſt q: fuit ꝯtemptor
terrenoꝝ. q: omnia que rex indie ſibi tri-
buit erogauit pauꝑibꝰ. nec aliqḋ terrenũ
ab eo accipe voluit Criſo. Vere nõ habet
ſuꝑ terram qḋ amet. qui donum celeſte ĩ
veritate guſtauerit. Scḋm eſt ꝙ fuit con-
templator celeſtiũ. cuius ſignum eſt q: in
nuptijs nõ manducabat. ſed oculos in ce-
lum erectos habebat. Mathei. vi. Vbi eſt
enĩ theſaurus tuus ibi ⁊ cor tuuꝫ. Terciũ
q: erat auditor auidus diuinoꝝ. ſicut pꝫ
in puella hebrea quam dei laudem ſepe re-
petere ſatagebat. Judiciũ enim amoris ẽ
loqui libenter ⁊ audire ḋ amato Jo. viij.
Qui ex deo eſt verba dei audit. ¶ Scḋo
xp̃s in eo manſit ꝑ ꝯtinuam ꝓtectõnem.
qḋ patet ꝑ tria ſigna. Primũ eſt magna
puritas. xp̃s enim nõ manet niſi in corde
puro. Thomas autem intantũ puritateꝫ
dilexit. ꝙ ipſam caſtitatem vocat turrim
fontem ⁊ dei miniſtraꝫ. Turrim ꝓpter ſuã
excellentiã. q: ſicut turris tranſcendit do-
mum ſic virginitas matrimoniũ. Hiero.
Sicut poma ex arbore. frumentuꝫ ex ſti-
pula. auꝝ ex terra. ita virginitas ex nup-
tijs naſcit̃. Vocat eam fontem ꝓpter fe-
cunditatem. Idem Nuptie replent terrã
virginitas paradiſum. Vocat eã dei mi-
niſtram q: virgines deo aſſiſtunt. Apoc.
xiiij. Hi ſequunt̃ agnum quocũq̃ ierit.
¶ Secundũ eſt magna poteſtas quã hũit ĩ
miraculis faciendis. quia multos ſana-
uit quibuſdam dando medicinam purga-
tiuã ſicut regi indie. ⁊ pluribꝰ alijs quos
a peccatis purgauit. quibuſdaꝫ medicinã
melioratiuã ſicut illis quos ad virginita-
tem induxit. quibuſdam medicinam cõ-
ſeruatiuam. ſicut illis quos ad dandum
elemoſinam ꝓuocauit. Elemoſina enim
gratiã dei ꝯſeruat. iuxta illud Eccĩ. xxix.
Gratiam hominis quaſi pupillam ꝯſer-
uabit. quibuſdam medicinam ꝑſeuerati-
uam. ſicut illis quos ad audiendũ vbũ

dei induxit. Verbum enim dei a caſu pre
ſeruat. iuxta illud ps. In corde meo ab-
ſcondi eloquia tua vt non peccē tibi. Ter
cium ſignū eſt magna firmitas quam ha
buit in tormentis. Sed oīa iſta tormēta
que ſuſtinuit xp̄s ſibi in glām ꝯmutauit.
Nam de percutiente maxillā accepit iuſtā
vltōem. incarceratus a rege recepit hono
rificā liberatōem. ſuper laminas aduſtus
accepit fontis emanatōem. in fornacē ꝓ-
iectus accepit roris refrigeratōem. lance
is pforatus accepit felicem coronatōem
¶ Tercio multū fructū attulit. q2 multos
ꝯuertit τ ꝯuerſos nutriuit verbo. exēplo.
τ corꝑali ſubſidio. Verbo quidē. q2 ſolli
cite predicauit. aſſimilando verbū dei col-
lirio emplaſtro potioni τ cibo. ſicut in le-
genda patet. Nam quoſdā ad fidē illuīa
uit. iſtis apponebat collirium Quoſdā a
tumore ſupbie frangebat. iſtis apponebat
emplaſtꝝ Quoſdam ad ꝯfeſſionem indu
cebat. iſtis dabat potionem. Quoſdam
enim timidos ꝯfortabat. iſtis dabat cibū
Secundo ꝯuertebat τ nutriebat exemplo
Fuit etiam ſibi parcus. vnde etiā in nu
ptijs abſtinebat. Fuit pauperibꝫ pius q2
eis omnia erogabat. Fuit deo fidelis τ d
uotus. vnde dixit dn̄s abane nuncio re-
gis. Habeo ſeruū fidelem qui oīm labo-
rum mercedē apportat. Tercio nutriebat
tpali ſubſidio. q2 theſaurꝝ de quo pallaci-
um facere debebat pauperibus erogabat.
In hoc ꝓuidit ſibi. regi τ pauperibꝫ. Si
bi. q2 premium τ laudē ꝓmeruit. Pſal.
Diſperſit dedit pauperibꝫ. Regi. q2 pala
cium in celo fabricauit. Pauperibꝫ quia
eos in ſua penuria iuuit. Pſal. Et adiu-
uit pauꝑem de inopia τc.

¶ In vigilia natiuitatis dn̄i Ser. j.

Vbi venit pleni
tudo temporis miſit deus filiū ſu
um ſupple in mundum Gala. iiij. Circa
aduentum ſaluatoris in mundū tria hic
determinant. Primum eſt tp̄is oportuni
tas cum dr̄. Vbi venit plenitudo temporis
Secundū eſt naſcentis ſublimitas cum
ſubditur. miſit deus filiū ſuum. Terciū
eſt loci ꝯgruitas quod notat in verbo ſub
intellecto ſcʒ in mundū. Iſta tria per ordi
nem ſimiliter in lecta annunciatōe notant
que modo eſt lecta in kalendario. Anno ī
quit ceſaris auguſti. xlij. Ebdomada iux
ta danielem ꝓphetam. lxvj. Olimpiade
aūt centeſima nonageſimatercia. Ecce tē
poris oportunitas. Jheſus chriſtus fili9
dei. ecce naſcentis ſublimitas. In bethle
em naſcitur. ecce loci ꝯgruitas. ¶ Circa
primum notandum ꝙ ipſa temporis opor
tunitas determinat ſcd̄m morem Roma
noꝝ Grecoꝝ τ Judeorum. Qd̄ enim di
citur. Anno ceſaris auguſti. xlij. eſt mos
romanoꝝ. Qd̄ ſequitur. ebdomada autē
τc eſt mos iudeoꝝ. Quod ſubinfert O-
limpiade aūt centeſima eſt mos grecorū.
Ex hijs tribꝫ reſpondent iſta tria verba q̄
ſequunt. Jheſus xp̄s filius dei. Nā ihe-
ſus eſt hebreum. chriſtus eſt nomen gre-
cum. filius dei romanū. Apud romanos
autem erat imperialis potentia. Apud iu
deos ſacerdotiū τ ꝓphetia. Apud grecos
vero ſapia. Per iſtam ergo triplicem de-
terminatōnem datur intelligi ꝙ iſte puer
qui naſcitur eſt rex τ imperator celi. ſicut
angelus teſtatur dicens Lu. j. Regnabit
in domo iacob ineternū τc. Eſt ꝓpheta et
ſacerdos generis humani. ps. Tu es ſa-
cerdos ineternū τc. Johan. vj. Hic eſt ve
re ꝓpheta τc. Eſt ſapia dei. j. Coꝛ. j. Qui
factus eſt nobis ſapia a deo τc. ¶ Circa
ſecundum ſcʒ naſcentis ſublimitatem no
tandū ꝙ homo tria incommoda incurre-
rat. Erat enim inimicus deo. vulneratuſ
a peccato. τ excluſus a regno. Cōtra iſta
tria ponunt tria in dicta annunciatione.
cum dicit Jheſus chriſtus filius dei. vn
de dicit bernar. Ecce dominus venit cum

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf